

Évközi 24. vasárnap

Mk 8,27–35

Kinek tartanak az emberek?

A jelen evangéliumi párbeszédet a Jézusról eltérő vélemények összegezésének tekinthetjük. Számunkra furcsa, hogy Jézusról különböző módon vélekednek a tanítványok és az őt körülvevő emberek. De ennek egyetlenegy oka van: megszoktuk, hogy az Evangéliumok Jézust Isten Fiaként mutatják be, a felismerésnek azt a szintjét közvetítik számunkra, amely a feltámadás után vált általánossá a tanítványok körében.

A hívők mindig egy kicsit idegenkedve fogadják, hogy a tanítványok és a Jézust körülvevő tömeg eltérően vélekednek a Mesterről nyilvános működése idején. Pedig a Jézusban való hitnek is megvan a maga fejlődéstörténete, ennek a hitnek a megszületése is időbe telik. S ha jól figyelünk, észrevesszük, hogy ezt a folyamatot is rögzítik az evangéliumok, nem csak a feltámadás hitét. Minden okunk megvan rá, hogy ezt a summás „közvélemény-kutatást” inkább tekintsük Márk evangélista szerkesztői tevékenységének, mint pontosan lezajlott történetnek. Az evangélista összegezi mindazt, amit Jézusról az emberek mondanak. Az egyik szerint Jézus Keresztelő János működésének folytatója, a másik szerint Izrael prófétai hagyományának újraélesztője, Péter szerint a Messiás, az Isten Fia.

Mindegyik értelmezés mögött egy közös vonalat fedezhetünk fel: Jézust mindenki az üdvtörténet jelentős alakjaival veti egybe, vagyis Jézust környezetében isteni küldöttnek tekintették, csak abban tértek el egymástól, hogy ki milyen rangú küldöttnek tekinti.

Péter mondja ki az apostolok véleményét. Te vagy a Messiás, az Isten Fia. Néhányan vitatkoznak arról, hogy vajon Márk ezzel emelni akarta volna Péter tekintélyét, hogy az ő szájába adja ezt a legmagasabb felismerést. Ennek ellentmond az, hogy ugyanebben a szövegekörnyezetben Jézus negatívan értékeli Pétert. Minden valószínűség szerint azok tudták Jézust igazán helyesen megítélni, akik a legtöbbet voltak vele, akik már életében életközösséget alkottak vele.

Az Evangélium eme történetének ismeretében talán mi is másképpen vélekedünk kortársainkról, akik eltérő véleményét monda-

nak Jézusról. Van, akik mesefigurának vagy fantázia szüleményének tartják. Akad, aki azt gondolja, hogy a rajongó tanítványok olyan legendát költöttek Jézus személye köré, hogy már nem is ismerhető meg az igaz történeti Jézus.

Jézus személyét azonban más miatt is eltérően értékeli az emberek. Ugyanis Jézus értékelése minden esetben összekapcsolódik az önértékeléssel. Fölvetődik az a kérdés, vajon igaza volt Jézusnak, vagy sem. Azért vetődik ez föl, mert rögtön ezután következik a másik, vajon igazam van-e vagy nem. Ha elfogadom Jézus megváltását, megváltó halálának szükségességét, akkor azonnal el kell fogadnom azt is, hogy nekem is ki kell tartanom az igazság mellett, akár halálom árán is. Sőt azt is el kell fogadnom, hogy nekem szembe kell szállnom a bűnnel. Jézus elismerése azonnal feladatot jelent. Könnyebb Jézus személyét és működésének helyességét kritizálni, mert ezzel elháríthatom a felismerésből adódó feladatot is.

Jézus igazságát, sőt a vallásos emberek igazságát nem fogják soha egyöntetűen elfogadni. A vallásos embereknek mindig küzdeniük kell meggyőződésük elfogadtatásáért. De aki igazán felismerte Jézusban a Megváltót, annak már a feladat vállalása is magától értetődő. Remélem, ezek vagyunk mi is, akik Jézust Péterrel együtt Messiásnak, Isten fiának nevezzük.

A hitét megvalló Péter apostol imája

Uram! Te vagy a Krisztus. Minden dicsőségeddel és a világ szemében minden megvetettséggeddel. Mi is ezt hordozzuk, mikor kimondjuk: „Keresztények vagyunk”. Az út, amin járok, kereszthordozást jelent, de átalakulást egy másik életre, ahol a krisztusi, a keresztény a maga helyén áll. Amen.